

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Constantin Gurschi,
Judecători – Ion Arhiliuc și Liliana Catan,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Anenii Noi din 05 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 iulie 2013 declarat de inculpatul

Ursu Nicolae Teodor, născut la 16 octombrie 1959, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Albișoara 66, ap. 20, cetățean al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 09.11.2012 pînă la 05.04.2013;*
- 2. Curtea de Apel Bender din 01.05. – pînă la 09.07.2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 23.10.2013 pînă 15.01.2014.*

Colegiul penal asupra recursului,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, din 05 aprilie 2013, Ursu Nicolae a fost condamnat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 150 unități convenționale, în sumă de 3.000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat în fapt că, Ursu Nicolae la 19 august 2012, aproximativ la orele 11:00, fără permisiune, a pătruns în casa lui Timofte Gh., amplasată în s. Floreni, str. Primăverii, 41, r-nul Anenii Noi, în care la acel moment se aflau 2 copii minori, Timofte I. în vîrstă de 8 ani și Timofte A. în vîrstă de 6 ani, i-a speriat pe aceștia prin strigătele sale, iar apoi la solicitarea lui Timofte Gh. de a părăsi casa a refuzat.

3. Inculpatul Ursu Nicolae, a contestat sentința instanței de fond cu apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri echitabile în privința lui, din motiv că nu se consideră vinovat fiindcă a intrat în casa pătimitului pentru a-i cere acestuia restituirea unui împrumut dar nicidecum pentru a-i viola domiciliul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 iulie 2013, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, fiind menținută sentința instanței de fond fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Ursu Nicolae în baza art. 179 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, fiindu-i corect stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale în sumă de 3.000 lei.

În acest sens, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Ursu Nicolae în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, întru-totul s-a confirmat prin:

- Declarațiile părții vătămate Timofte Gh.;
- Declarațiile martorului David A.;

Totodată, instanța de apel a stabilit că probele menționate supra, combat declarațiile inculpatului prin care ultimul susține că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, această metoda fiind aleasă întru evitarea răspunderii penale.

4.2. La individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut pe deplin cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

5. Inculpatul Ursu Nicolae, fără a invoca vreun temei din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) CPP, a contestat cu recurs ordinar hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora pe motiv că dînsul a intrat la domiciliul victimei pentru a discuta despre o datorie, astfel condamnarea lui în baza art.179 alin.(1) Cod penal este ilegală.

6. Verificînd argumentele invocate de inculpat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar, reieșind din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în caz, în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

La fel, în sensul art. 429 alin. (1) CPP, recursul trebuie să fie motivat, iar potrivit art. 430 CPP, trebuie să conțină elemente obligatorii stipulate expres, cu motivarea temeiurilor prevăzute în art. 427 CPP.

Prin urmare, reglementarea dreptului de a declara recursul ordinar împotriva hotărârii instanței de apel reprezintă, din partea titularului, atât un drept procesual de dezvoltare a atribuțiilor prevăzute de lege, cât și o obligație de a formula cererea respectivă în strictă conformitate cu cerințele stipulate în articolele 427, 429 și 430 CPP. Una din aceste cerințe este ca cererea respectivă să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, adică recursul să fie motivat.

Odată ce temeiul, aplicarea căruia ar conduce la soluția privind casarea hotărârii atacate, nu este argumentat, instanța de recurs n-are dreptul ca, din oficiu, să-l argumenteze, dat fiind faptul că se încalcă dreptul la un proces echitabil, instanța devenind, astfel, părtinitoare.

De vreme ce temeiurile pentru care se poate declara recursul împotriva hotărârilor instanțelor de apel sunt expuse și limitativ enunțate de art.427 CPP, rezultă că motivarea acestuia trebuie să se refere numai la acele temeiuri cu indicarea expresă a textelor de lege pe care se întemeiază.

6.2. Privitor la recursul nominalizat, declarat în ordinea art.420 CPP, în raport cu analiza normativă ce reglementează calea de atac ordinară propriu-zisă ce precede, se constată că inculpatul, criticând vinovăția sa în cele incriminate, a se vedea **pct. 5** al prezentei decizii, nu motivează ilegalitatea hotărârii atacate sub aspectul cerințelor și exigențelor legii, dar s-a limitat la descrierea faptei, neinvocând nici un temei din cele 16 prevăzute la art. 427 CPP.

Deci, criticile formulate de recurent nu conțin indicii a unor erori de drept și, respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate ca fiind ilegale.

În atare situație, se apreciază că recursul nominalizat nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată – cerințe stipulate în art.430 pct.5) CPP, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului.

În consecință, aflându-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei, Colegiul penal, în temeiul articolului 432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală, va decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul Ursu Nicolae.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Ursu Nicolae Teodor* împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 05 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 iulie 2013, în propria cauză penală, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute de art. 429-430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 15 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Liliana Catan